

2 Предстанаха царовете земстѣи, и князозете со-
брахасе совокѣпнш противъ на Господа, и про-
тивъ на помазанникатъ МѢ, (и говорятъ:)

3 Нека разкъснеме връзлатъ Имъ, и нека от-
фърлиме ѿ насъ веригите Имъ.

4 Онѣи, Който живѣе на небеса, ще са при-
смѣе: Господъ ще имъ се порѣгае.

5 Тогава ще изговори камъ ниѣхъ сосъ гнѣвъ
Свой, и съ лютостъ Своя ще ги смѣти.

6 Но азъ, (ще рече) помазахъ Царя Моего
надъ Сїонъ, гората Моя свата.

7 азъ ще извѣстимъ шпредѣленїето: Господъ
рече камъ Мене: Сынъ Ми (си) Ты: азъ днесъ
Те рсдиѣхъ.

8 Преси ѿ Мене, и ще (Ти) дадемъ народыте въ
наслѣдїе Твое, и во владѣнїе Твое крайовете земнїи.

9 Ще ги сокрѣшишъ со жезлъ желѣзень: как-
то сосѣдъ грѣнчарскїи ще ги счѣпишъ.

10 Сега прочее, царїе, разѣмѣйте: наѣчетесе,
сѣдїи земстїи.

11 Работете на Господа сосъ страхъ, и радѣ-
вайте се (предъ Него) съ трепетъ.

12 Почитайте Сына, за да се не разгнѣва не-
когашъ, и ще са изгѣбите (ѿ) пѣтъатъ, когато
се распали кѣрже лютостыта МѢ. Блазе си на
сички които се надатъ на Него.

ПСЛОМЪ Г.

(Давидъ се моли Богу за помощъ, и предстателство.)

Псаломъ Давидовъ, когато кѣ-
гаше ѿ сына си Авссалома.

ГОСПОДИ, колко се умножиха неприатели
мои! мнозина се воздигнѣватъ на мене.